

Pia Gjellerup (S):

Jeg er glad for, at hr. Jørgen Estrup klargjorde, hvad det er, vi egentlig har grund til at kunne diskutere, og jeg må ærgre mig over, at boligministeren benytter mange lejligheder til at så tvivl om, hvorvidt forslaget er i overensstemmelse med grundloven. Men det blev altså klaret med hr. Jørgen Estrups bemærkninger, som jeg tilslutter mig fuldt ud.

Boligministeren var inde på, at disse forslag – altså dette forslag og de to følgende stillet af SF – fremkommer på et tidspunkt, hvor ganske mange partier og derunder også Socialdemokratiet deltager i boligpolitiske forhandlinger. Boligministeren brugte vist udtrykket, at vi var i fuld gang med boligpolitiske forhandlinger. Det kan man sætte et spørgsmålstegn ved; vi er lige begyndt og har lige snittet nogle enkelte, men centrale områder inden for lejelovgivningen.

Vi har haft lejlighed til i de seneste timer at se, hvad boligministeren midt i forhandlingerne mener om lejelovsområdet; det har han også præsenteret offentligheden for. Ud fra de forslag kan jeg sige, at det overraskede mig noget at høre boligministerens kommentar til SF's forslag med en kritik af, at det var uden balance, idet disse forslag tager lejernes parti. Jeg må sige, at boligministeren i hvert fald så har sat en klap for det seende øje, hvad angår egne handlinger, idet jeg ikke tror, at boligministeren med rimelighed kan sige, at boligministerens udspil just er i balance, da man dér tager ensidigt parti for udlejernes synspunkter.

Det betyder altså, at der er forholdsvis lang vej igen for så vidt angår de boligpolitiske forhandlinger. Det betyder også, at vi fra Socialdemokratiets side kan få lejlighed til at komme med nogle principielle bemærkninger vedrørende disse forslag, som er stillet af SF, som ikke deltager i forhandlingerne – derunder den bemærkning, at vi først og fremmest prioriterer de boligpolitiske forhandlinger, som foregår over midten i dansk politik, med henblik på at få skabt en moderne lejelov. Men det er en vældig inspiration, at vi kan få diskuteret de forskellige emner ved denne anledning, som SF nu har givet os.

Det første forslag handler om en nemmere form for etablering af beboerrepræsentationer, ved at man også inddrager lejer- og beboerforeninger. Det kan der være god grund til at se

på sammen med det, der også er lagt op til, at ejendomsbegrebet i den relation ændres en smule, således at det bliver lettere at få etableret beboerrepræsentationer i det, man kan kalde ejerlejlighedsrestejendomme. Det er der meget fornuft i, og det er noget, vi gerne vil have uddybet under udvalgsbehandlingen med henblik på også at kunne medtage sådanne synspunkter i boligforhandlingerne.

Så er der kernepunktet i forslaget, nemlig hvad rækkevidden af beboerdemokratiet er. SF tager udgangspunkt i, at der er tale om beslutninger, som beboerne selv kommer til at betale for via leje, via vedligeholdelseshensættelser, forbedringsforhøjelser osv. Jeg vil ikke kommentere de enkelte punkter, men blot sige, at jeg synes, det er en god opstilling af, hvad det er for nogle områder, som lejerne faktisk betaler for. Der er enkelte af dem, der er meget vidtgående. Det synes jeg vi skal få belyst nærmere også set i sammenhæng med det, hr. Jørgen Estrup sagde forud for mig, således at vi kan se, hvor vi kan finde en balance, hvor lejerne betaler, men hvor udlejeren selvfølgelig har en central interesse, som også skal varetages.

Samlet kan jeg sige, at jeg finder, der er mange positive ting i forslaget. Der er mange gode »huskelister«, som vi kan tage med i de boligpolitiske forhandlinger. Vi må så se, hvor langt vi kan komme i de boligpolitiske forhandlinger, og hvor langt vi vil kunne komme, hvis vi ikke når det resultat, som jeg tror vi alle håber at nå i forbindelse med de forhandlinger, der føres bredt i Folketinget.

Pernille Sams (KF):

Ordet beboerdemokrati lyder så pænt; øget beboerdemokrati lyder tilsvarende endnu pænere. Derfor er der selvfølgelig også lagt op til, at vi alle skal synes, at det er et positivt forslag, som SF her præsenterer.

Bag de pæne ord gemmer der sig imidlertid en verden, som ikke ser nær så rosenrød ud, en verden, hvor et mindretal af beboere i praksis ofte må konstatere, at de pålægges meget store udgifter, de ikke ønsker, fordi det mange gange er sådan, at mange af de beboere, der udgør beboerflertallet og ønsker de nye udgifter, får det meste af en eventuel husleje-forhøjelse betalt via boligtilskud. Derfor er det næsten gratis for nogle at vedtage forbedringer og meget dyrt for andre.